

Het moment van... Lieke Egberts

In deze rubriek presenteren fotografen hun meest geliefde foto en het bijbehorende verhaal. Uw inzending is welkom. Stuur deze naar redactie.zoogdier@zoogdiervereniging.nl of per post naar de redactie op Postbus 6531, 6503 GA Nijmegen

Hermelijn Het was een prachtige dag toen we vanuit de Randstad, de Achterhoek inreden. We verheugden ons enorm op deze paar dagen op een (voorheen) boerderij. Verrekijkers en fototoestel met lenzen lagen op de achterbank in de aanslag. We zouden eens iets missen! Aangekomen, snel uitpakken en naar buiten, de omgeving verkennen rond de boerderij. Hier moest iets te zien zijn, en wel vlug, in deze mooie omgeving. Eerst maar eens een kop koffie op het terras. Maar mijn man, nooit rustig, liep nog wat te keutelen altijd op zoek naar die ene speciale vogel. Toen er plots door hem gesist werd: "kijk, kijk, daar, ja nu is het alweer weg..." "Wat zag je dan?" "Een wezeltje!" Ik kon het bijna niet geloven, dus ging op onderzoek uit. Nergens wat te zien. Heb de boer het verteld en de hoop uitgesproken hem nog eens te zien. 's Avonds riep de boer mij. Hij zag hem weer lopen. Ze waren met z'n drietjes. Heel snel mijn camera gepakt en na uren wachten, kwam hij nieuwsgierig uit zijn schuilplaats. De andere twee lieten zich een keer zien en toen werd het donker. Daarna drie volle dagen op het grasveld in mijn schuiltentje gezeten. Maar één fotosessie vonden ze kennelijk genoeg want ik heb ze niet meer gezien. Apetrots was ik met mijn foto's. Het bleek geen wezeltje te zijn, maar een hermelijn, geweldig! Graag ga ik naar die ene plek nog eens terug en wie weet...

